

op de westbank van de Maas verongelukte en dat hij voor rekening van Hartigsveld gedeeltelijk verzekerd had, berokkende hem veel zorgen⁹⁵).

Dat hij ook op bescheiden schaal zaken deed met Rusland, blijkt uit een wissel te Archangel op hem getrokken, groot 782 roebels en 52 capechi, die hij, in deze jaren haast gewoonte getrouw weigerde met de boodschap, dat hij de trekker zou schrijven⁹⁶). Vermoedelijk betrof dit een leverantie van kaviaar, waarvoor in Italië een willige markt te vinden was.

De scheepsrampen gaven een groot aantal Rotterdamse zehandelaars aanleiding om op 20 oktober en volgende dagen Melchior Maashoeck, Joseph de la Penja en Cornelis Roos te machtigen om voor Commissarissen der Zeezaken tegen Gallaccini te procederen⁹⁷).

Ondanks talrijke wisselprotesten uit Italië, Spanje en Portugal, zond hij in 1688 schipper Gillis Goetbloet met een lading zout naar Koerland⁹⁸). Dat was ook het jaar van de fameuze scheepsramp van de 'St. Marco', waarvan hij weer medereeder en directeur was. Zeven bekende Rotterdammers, zes al even befaamde Amsterdamse Italianen en de Portugese kooplieden Isaac Mendes da Silva en Jacob de Pinto, deden daarin mee⁹⁹) voor een reis naar Venetië. Op 20 februari verloor het schip het contact met het convooi aan de westkust van Sardinië en kort daarop werd het aangevallen door twee Barbarijse zeerovers, waarmee de bemanning in een hevig gevecht gewikkeld werd.

Zwaar beschadigd liep het aan de grond bij Cagliari. De lading, bestaande uit hout, pek, teer en harpuijs, maar ook textiel, peper en oorlogsmaterieel, werd slechts gedeeltelijk geborgen. Deze cargalijs werd door Gallaccini's kantoorbedienden Andries v.d. Pol en G.B. Gardini bevestigd¹⁰⁰). De polis met een verzekerde waarde gaf hij aan Hartigsveld, die deze gefinancierd had¹⁰¹). Verzekeraars waren 23 Amsterdamse kooplieden; de regeling van de averij-grosse liet Gallaccini weer aan Huygens te Livorno over.¹⁰²)

Om aan nieuw handelskapitaal te komen sloot hij alleen of met zijn tijdelijke partners bij particulieren leningen op obligaties af, b.v. bij juffrouw Apollonia Prins, weduwe van Jan Versijden f 7000,— à 3¾ procent op 13 augustus 1688¹⁰³).

De bekende koopman François Huys bleek bij zijn dood veel te vorderen te hebben: van Gallaccini alleen f 2766,—, van hem en Abraham van de Wercke f 6000,—, van hem, Ramsden en Schepers f 3000,—, van hem en Hartigsveld nog eens f 3000,—¹⁰⁴).